

Pierwsze czytanie – z Dziejow Apostolskich 1, 12-14

Wtedy wrócili do Jerozolimy z góry, zwanej Oliwną, która leży blisko Jerozolimy, w odległości drogi szabatowej. Przybywszy tam weszli do sali na górze i przebywali w niej: Piotr i Jan, Jakub i Andrzej, Filip i Tomasz, Bartłomiej i Mateusz, Jakub, syn Alfeusza, i Szymon Gorliwy, i Juda, [brat] Jakuba. Wszyscy oni trwali jednomyślnie na modlitwie razem z niewiastami, Maryją, Matką Jezusa, i braćmi Jego.

« Wtedy wrócili do Jerozolimy z góry, zwanej Oliwną, która leży blisko Jerozolimy, w odległości drogi szabatowej. »

« w odległości drogi szabatowej »

- Lukasz podkreśla tu, że dzieje się to w dzień szabatu i że zesłanie Ducha Świętego będzie miało miejsce w Jerozolimie.

- Przed chwilą Jezus « został wzięty do nieba »... Apostołowie przeżywając rozstanie z Nim, wracają do Jerozolimy. Jezus prosił, by nie opuszczali Jerozolimy, by tam czekali na dar Ducha Świętego :

- * « A podczas wspólnego posiłku kazał im nie odchodzić z Jerozolimy, ale oczekiwać obietnicy Ojca: «Słyszeliście o niej ode Mnie - mówię - Jan chrzczył wodą, ale wy wkrótce zostaniecie ochrzczeni Duchem Świętym». (Dz 1, 4-5)

- * « Nie wasza to rzecz znać czasy i chwile, które Ojciec ustalił swoją władzą, ale gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi». (Dz 1, 7-8)

« Przybywszy tam weszli do sali na górze i przebywali w niej: Piotr i Jan, Jakub i Andrzej, Filip i Tomasz, Bartłomiej i Mateusz, Jakub, syn Alfeusza, i Szymon Gorliwy, i Juda, [brat] Jakuba. Wszyscy oni trwali jednomyślnie na modlitwie razem z niewiastami, Maryją, Matką Jezusa, i braćmi Jego. »

- Lukasz wymienia imiona Apostołów, aby podkreślić, że są to ci sami, którzy towarzyszyli Jezusowi w czasie Jego ziemskiego życia, którzy byli świadkami Jego meki, śmierci i zmartwychwstania.

« Wszyscy oni trwali jednomyślnie na modlitwie »

- Apostołowie, których powołał Jezus bardzo różnili się osobowościami, pochodzeniem, charakterem... Piotr, Jakub, Jan i Andrzej byli rybakami, łowcami na morzu Tyberiackim. Szymon, należał do grupy fanatyków religijnych – zelotów. Mateusz, poborca podatkowy, pracował dla okupanta rzymskiego...to dlatego nie wolno mu było uczestniczyć w modlitwach w synagodze.

1. Apostolowie nie sa grupa zamknieta.
2. Apostolowie rozpoczynaja zycie Kosciola Chrystusowego trwajac jednomyślnie na modlitwie... Mimo, ze tak wiele ich rozni, wiernie i z calego serca, lacza sie w modlitwie...

Apostolowie nie prosza, by Jezus byl blisko nich (to juz sie stalo, jak zapowiedzial) ale, by po Jego Wniebowstapieniu, potrafili na codzien zyc w Jego obecności...

* « Jezus podszedł do nich i przemówił tymi słowami: «Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto **Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata**». (Mt 28, 18-20)

Psalm 27, 1;4;7-8

*Pan światłem i zbawieniem moim:
kogóż mam się lękać?
Pan obroną mojego życia:
przed kim mam się trwożyć?*

*O jedno proszę Pana, tego poszukuję:
bym w domu Pańskim przebywał
po wszystkie dni mego życia,
abym zażywał łaskowości Pana,
stałe się radował Jego świątynią.
Usłysz, Panie, głos mój - wołam:
zmiłuj się nade mną i wysłuchaj mnie!*

*O Tobie mówi moje serce: «Szukaj Jego oblicza!»
Szukam, o Panie, Twojego oblicza;*

« Pan światłem i zbawieniem moim (...) Pan obroną mojego życia: przed kim mam się trwożyć? »

– Czasem nie widzimy słońca przez kilka dni, gdy pada deszcz a ciemne chmury przysłaniają niebo... jednak dobrze wiemy, że mimo iż go nie widzimy, mimo iż nie czujemy ciepła jego promieni, słońce istnieje... i że w końcu nadejdą słoneczne dni. Dużo trudniej jest nam wierzyć w obecność Boga, gdy w naszym życiu robi się « ciemno »...a szczególnie gdy ta sytuacja trwa dłużej...

Wiara nie jest paleczka magiczna, która odpedza cierpienie i trudności życia od wierzącego...

** « Gdy gardzą mną przyjaciele, zwracam się z płaczem do Boga » (Hi 16,20)*

– Słowa te prawdopodobnie nawiązują do ucieczki z Egiptu pod wodzą Mojżesza : na pustyni Synaj, świetlista kolumna oświetlała drogę narodu wybranemu i była wyrazem obecności Boga u jego boku.

– Zbawienie było wówczas pojmowane jako uwolnienie z rąk faraona.

– Słowa « Pan obroną mojego życia » nawiązują do czasów wojen. Przypominają, że najcenniejsza i najpewniejsza fortyfikacja jest sam Bog, a wiara w Niego pozwala stawiać czoła każdej trudnej sytuacji, każdemu zagrożeniu...

** « Jeżeli nie uwierzycie, nie ostoicie się"». (Iz 7,9)*

« przed kim mam się trwożyć? »

– Bog może uwolnić nas od każdego leku.

– Wiara daje siłę, potrzebną do konfrontacji z trudnościami.

« O jedno proszę Pana, tego poszukuję: bym w domu Pańskim przebywał po wszystkie dni mego życia, abym zażywał łaskowości Pana, stale się radował Jego świątynią. »

– Psalm 27 nawiązuje też do trudnych doświadczeń duchowych narodu wybranego, do sytuacji, gdy zachowanie wierności Bogu, wiele go kosztowało...

- Jak kapłan-lewita, Izrael prosi Boga o łaskę przebywania w bliskości z Nim.

« Usłysz, Panie, głos mój – wołam: zmiłuj się nade mną i wysłuchaj mnie! »

- jest to krzyk błagania o pomoc i jednocześnie prosba o przebaczenie

«Szukaj Jego oblicza!»

- jest to wezwanie do nawrocenia, do odrzucenia idolatrii i powrotu do Boga

Bog pragnie, by człowiek był szczęśliwy. A człowiek doświadcza prawdziwego szczęścia, gdy stawia Boga w centrum swego życia.

* *« I niespokojne jest serce nasze, dopóki w Tobie nie spocznie»(Sw. Augustyn)*